

ligheden for at benytte trusler til en bortvisning finder anvendelse.

Kl. 15.50

Jeg tror, vi alle sammen er enige om, at det ikke vil være hensigtsmæssigt, hvis vi laver en ganske god, sammenhængende lov, men indirekte opbygger den sådan, at personer skal være udsat for psykiske trusler i ganske lang tid med det, det kan have til følge, før der er en mulighed for, at bortvisning kan finde sted. På den anden side skal der naturligvis også være et proportionalitetsprincip. En trussel ved aftensbordet, hvis man er utilfreds med maden eller støjniveauet for øvrigt i familien, og siger: Åh, jeg ville ønske, jeg kunne gøre et eller andet – det skal selvfølgelig ikke medføre en bortvisning. Der skal være balance i tingene, og det dyrker vi gerne under udvalgsbehandlingen. Men jeg synes, at den måde, vi har formuleret lovforslaget på, er den rigtige, og et flertal har jo også lagt op til, at der skal findes den rigtige balance i sagen, så vi sikrer, at folk ikke lider unødigt, men at vi heller ikke går for skrap til værks.

Flere ordførere, nok især hr. Jann Sjursen her til sidst, har været inde på, om der er tilstrækkeligt med tilbud til rådighed, ikke mindst tilstrækkeligt med krisecentre. Der er det at sige til det, at jeg ikke kan stå her og sige, at den hellige grav er vel forvaret og alle problemer løst, inden lovforslaget overhovedet er vedtaget, men meningen er jo, at når lovforslaget kommer til at virke, er det ikke kvinder og børn, der skal flytte på krisecentrene. De får lov til at blive i hjemmet, og det betyder forhåbentlig, at der bliver ledige krisecentre, der kan omdannes til en anden type centre, som er beregnet for de voldelige ægtefæller. Det er i hvert fald det, der er intentionen, men det er selvfølgelig klart, at vi skal i tæt dialog med Socialministeriet og sikre os, at den del af lovforslaget kommer til at virke i praksis. Vi medvirker naturligvis også gerne til, at det kan blive uddybet under udvalgsbehandlingen.

Som sagt er regeringens indfaldsvinkel til spørgsmålet, at det ikke blot drejer sig om at få fjernet den bortviste ægtefælle fra hjemmet i x antal uger, for det er jo ikke nok i sig selv. Det er kun en stakket frist, hvis man ikke sørger for at få gjort et eller andet, enten at få den voldelige ægtefælle ud af den voldelige adfærd eller på anden måde sikre, at de sociale myndigheder får taget hånd om situationen. Derom tror jeg sådan set ikke der er nogen som helst politisk uenighed, men vi medvirker gerne til at få besvaret de spørgsmål, der måtte være.

Det sidste, jeg vil tage op her under førstebehandlingen, er et af de spørgsmål, som omhandler integrationsministerens område, altså spørgsmålet om udlændingelovgivning og udenlandske kvinders opholdstilladelse. Det ligger simpelt hen uden for mit fagområde, men vi må jo forsøge under udvalgsbehandlingen at stille de spørgsmål, der måtte være, til integrationsministeren. Jeg er blevet gjort bekendt med, at der i Integrationsudvalget foregår et arbejde, som vistnok har en vis form for relation til den problemstilling, som er rejst her i dag.

Jeg takker Folketingets partier for de positive tilkendegivelser, og vi medvirker gerne, også med teknisk bistand, til et møde i Retsudvalget, så der bliver mulighed for udvalgets medlemmer til at spørge til de mere tekniske dele af lovforslaget.

(Kort bemærkning).

Jann Sjursen (KD):

Jeg vil gerne takke ministeren, især for åbenheden over for at vurdere ikke bare de økonomiske konsekvenser af forslaget – det er selvfølgelig altid noget at gribe fat i, når det drejer sig om penge – men også at få forslaget til at hænge sammen, så vi netop får den helhedsorienterede indsats, som jeg også fornemmer at justitsministeren mener vi skal have.

Jeg synes, det er utrolig vigtigt, at ministeren i hvert fald her ved førstebehandlingen viser den imødekommenhed at ville se på spørgsmålet om, hvorvidt der også kommer de tilbud, der skal være til de voldsmænd, som man kan sige er en del af forslaget, lige så vel som det skal vurderes, om der er ressourcer nok til de kvinder og især børn, som nu får hjælp og beskyttelse med lovforslaget. Jeg vil bare afslutningsvis sige tak for det klare tilsagn, som kom fra ministeren.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Ministeren. Intet svar? Så takker jeg ministeren.

(Kort bemærkning).

Justitsministeren (Lene Espersen):

Det var en tilkendegivelse.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Så siger jeg ekstra tak til ministeren.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.